

štetno bilo i izlovljavanje lipljana i pastrve u Kupici i u gornjih 10 km Kupe u sušnom periodu 1948.—1950. god. Ovi sektori trebali su biti svakako zaštićeni. U zadnje dvije godine mnogo dolaze na Kupu i sportski ribari članovi Zagrebačkog i Karlovačkog ribarskog društva. To su mahom »blinkeraši« za kojih većina se ne može reći da su športaši. Ljetos provedena anketa o ribičima-seljacima u sektoru Brod na Kupi—Doluš dala je ovaj rezultat: u 11 slučajeva je izvađena glavatica vel. 30—40 cm. Evo i pohvale: 3 ribiča iz Zagreba su pustili u vodu glavaticu od cca 50—60 cm.

Ovi površno nabacani podaci osvjetljuju činjenicu da je jedna od najljepših sportskih voda u Hrvatskoj i Sloveniji tako siromašna ribom.

Opisat ću sada moja opažanja, koja sam zabilježio prigodom svog ljetnog boravka u Kupskoj dolini.

A. Sektor — Izvor Kupe: Kuželj: 55% lipan, 25% pastrva, 12% klen (!), 8% glavatica (ispod Bozljive Loke.)

Ribolov blinkerom nije oportun, a lov muhom je vrlo interesantan. Majstor u toj disciplini naći će na mirnijim 1½ m dubokim mjestima primjerke do 1 kg težine. Brojno stanje ribe osrednje. Pristup u rijeku lagan.

B. Sektor Kuželj: Brod na Kupi—Doluš.

25% lipan, 25% klen, 5% pastrva, 25% podust, 10% mrena, 10% glavatica. Kupica: 60% lipan, 30% pastrva, 10%

glavatica. Lov blinkerom i muhom. Najposjećeniji sektor, kako od domaćih tako i od stranih sportskih ribara. Teren vrlo lijep i pristupačan. Brojno stanje ribe je međutim dosta slabo.

C. Sektor Doluš—Severin.

Pastrva 2%, lipan 8%, glavatica 10%, mrena 20%, klen 30%, podust 30%. Lov pretežno blinkerom. Teren lijep, pristupačan. Brojno stanje slabo.

Vrlo je upadljiv relativno visok postotak glavaticu. Upozoravam dakle, da se radi u većini o mladim glavaticama ispod mjere. Tako sam ja loveći muhom redovito upecao i po koju mladu glavaticu. No u većim virovima i dubljim žljebovima ima naravno i većih glavatica. Ipak u poslijeratnom periodu zabilježio sam 2 primjera veće težine od 10 kg.

Na koncu dajem i prometne veze Kupske doline. Željeznička pruga Zagreb—Rijeka. Sektor A. Izlazna stanica Delnice s autobusnom linijom Delnice—Osilnica. Sektor B. Izlazna stanica Brod Moravice i Delnice. Iz Brod Moravica 5 km bez prevoznog sredstva. Sektor C. Izlazna stanica Vrbovsko 11 km bez prevoznog sredstva.

U Brodu na Kupi postoji novosagrađeni hotel sa cijelom opskrbom, čiju publiku sačinjavaju do 50% sportski ribari.

Ing. Volk Slavko
Zavod za agroekologiju
Zagreb

USKORO ĆE OTPOČETI RADOSNI DANI RIBARA NA JEZERU

Kad bi upitali bilo kojeg ribara sa Jezera, kada je glavna sezona ulova ribe, on bi Vam bez predomišljanja rekao da je to u doba kada se lovi ukljeva-saraga. Zaista je tako. U toku zimske sezone glavni je lov na Skadarskom Jezeru, kada se hvata u najvećoj koli-

čini ukljeva, koja je odlučujući faktor u izvršenju godišnjeg plana cjelokupnog ulova ribe na Jezeru.

Pripreme su u završnoj fazi, ali ipak se svuda još uvijek radi. Završavaju se posljednje pripreme za lov. Na radu se vide i ljudi i žene i djeca.

n i muhom. Naj-
ko od domaćih
skih ribara. Te-
čan. Brojno sta-
sta slabo.
erin.

6, glavatica 10%,
podust 30%. Lov
ren lijep, pristu-
labo.

ivno visok postovam
dakle, da se glavaticama
ispod oveći muhom re-
ju mladu glavacovima
i dubljim 10 i većih
glavatom periodu za-
veće težine od

i prometne veze
nička pruga ZAB
A. Izlazna stanica
linijom Delnice—
zna stanica Brod
Brod Moravica 5
edstva. Sektor C.
vsko 11 km bez

postoji novosagra-
pskrbom, čiju pu-
50% športski ri-

folk Slavko
za agroekologiju
Zagreb

BARA NA

odlučujući faktor
; plana cjelokup-
lezeru.

ršnoj fazi, ali ipak
adi. Završavaju se
za lov. Na radu se
djeca.

Lov ove godine dočekuje i novofor-
mirano Preduzeće za ulov ribe i još
jedna novoosnovana ribarska zadruga.
Sada ih ukupno na Jezeru ima 4 ne
uzimajući u obzir priličan broj ribo-
lovnih brigada seljačkih radnih za-
druga.

Na ovom poslu teško je ocijeniti tko
se više zalaže, ali ipak su najaktivniji
ribari iz novoformiranog preduzeća. »To
će zaista biti uzoran kolektiv« kažu za-
drugari — ribari za njih. Zaista je tako.
Rade dan i noć. Posla odviše: novo pre-
duzeće, potrebno je nanovo sve pripre-
miti i mnogo što šta izraditi.

Lađe koje su dobili, bile su mahom
neispravne. Čekalo se dugo, hoće li se
zaista neko smilovati da ih primi na
opravku i da li će zaista jednog dana
doći red i na njih. Ali nijesu čekali
prekrštenih ruku. Motoristi preduzeća
su sami prišli opravci iako sa malo
znanja. Ma da je bilo prilično teškoća
i napora danas su svi brodovi poprav-
ljeni, te u pristanu preduzeća čekaju
komandu da jednog dana otplove na
pučinu na lov. Ribari ih sada nazivaju
»motornjacima«.

Uskoro će se ovim motornjacima pri-
družiti još tri ribarska motorna leuta,
koji se nalaze u izgradnji u jednom
našem brodogradilištu. Na taj način
dobit ćemo na Jezeru jednu ne malu
»ribarsku flotilu«, koja će omogućiti
našim ribarima da uspješno obavljaju
lov po Jezeru, te neće biti više potrebno
da se ribari zamaraju od dugog i
teškog veslanja kako je bilo dosada.

Ne samo što se ribari preduzeća po-
nose svojim »motornjacima«, nego čak
šta više oni se još i bore sa svojim no-
vim mrežama plivaricama. To je teh-
nička novina u ribarstvu na Jezeru.
Ona ima to svoje ogromno preimuć-
stvo nad ostalim primitivnim mrežama,
što je za njeno rukovanje potrebno
svega 10—12 ribara. Ona će uskoro si-
gurno potisnuti iz upotrebe »istorijski

grib«. To je velika mreža koja se upo-
trebljava na jezeru već dugi niz godina
i za koje je uporabu potrebno najma-
nje 60—80 jakih i snažnih ribara. Rad
sa ovom mrežom je težak i naporan.

Plivaricu su mnogi s nepovjerenjem
gledali, kada se prvi put isprobala na
Jezeru. Danas, međutim ona ima svoju
budućnost, jer rezultati koji su s njome
postignuti su zadovoljavajući.

Ni zadrugari ne miruju. Iako nemaju
još ni »motornjaka« koje će uskoro do-
biti, spremaju se i završavaju pripreme
za lov.

Na jednoj strani rade se nove mreže,
na drugoj vrši se opravka dotrajalih,
koje se još mogu koristiti, treći dotje-
ruju svoje lađe, četvrti rade na sušni-
cama koje treba osposobiti da prime što
više ribe da se preradi i osuši.

Teško je reći tko se više zalaže u po-
slu, da li muškarci ili žene. Ipak mo-
ramo istaći da su žene pravi specijalisti
u izradi mreža.

Zadrugari su malo neveseli što i
ove godine nijesu pripremili veći broj
»ukljevnih mreža«, a koje su najviše
u upotrebi u sezoni ulova ukljeve. Sa
njima se hvataju čuvene »ukljeve mre-
žarice«. Ovaj naziv su dobile po tome
što su sve ove ukljeve iste veličine i
imaju dobru prođu na tržištu i najviše
su tražene.

Ribari nijesu mogli pripremiti veći
broj ovih mreža iz jednostavnog raz-
loga, jer se nije mogla nabaviti do-
voljna količina svilenog konca od ko-
jega ove mreže prave.

Ulovljenu ukljevu zadrugari mahom
sami prerađuju i to hladnim načinom.
Inače kvalitet joj je poznat širom naše
zemlje, i mnogo je tražen. Ove godine
zadrugari se spremaju da izvjesnu ko-
ličinu pripreme i za strano tržište.

I čuvari ribolova su na svojim mje-
stima. Oni budno paze na svaki pokret
ribe. Poznata zaista karakteristična lo-
višta »oka« čuvaju se i dan i noć, i od

ptica i nesavjesnih ribara koji mogu samo jednom mrežom da upropaste čitavu lovinu koja katkada može biti i po dva do tri vagona. Riba se u njima skuplja danima i ukoliko je nešto i najmanje uznemiri daje se u bijeg i za čitavih petnaest pa i dvadeset dana više se ne vraća na to lovište — »oko«. Zaista čudna osobina ovog stanovnika Skadarskog Jezera.

I takmičenje neće izostati ovog puta. To neće dozvoliti zadrugari ribarske zadruge iz Vranjine, koji se smatraju najboljim ribarima na jezeru. Oni moraju uložiti sve napore da bi zaista ponovo stekli i povratili ovo zvanje koje su im preduzeli ribari iz zadruge Seoca,

dok na drugoj strani imamo novo preduzeće koje će se također potruditi da i ono i ako mlado ne izostane iza najboljih.

Stariji ribari sa jezera već su ustanovili da će lovina ove godine, ako vrijeme bude povoljno, zaista biti dobra i oni se teško varaju u svojim predviđanjima. To je iskustvo dugogodišnje prakse sa Jezera.

Očekuje se samo glas ribolovnih čuvara, da je riba u lovištima i tad će sve po Jezeru živnuti. To će biti čas koji očekuju sa najvećim nestrpljenjem svi ribari sa Jezera...

Dr.

RIBOLOV KAO SPORT I MOGUĆNOST NATJECANJA

Mnogima, koji se ne bave sportskim ribolovom, čudno zvuči kada se govori o ribolovu kao sportu. Mnogi znaju reći: »Kakav je to sport kad cijeli dan sjediš na mjestu i gledaš u štap«. Bilo je slučajeva da su nas ribare športaše ubrajali među društvene organizacije privrednog karaktera. Sve u svemu izgleda da osim nas, koji se bavimo tim sportom, skoro nitko ribolov ne smatra sportom. Možda je pretjerano reći »nitko«, ali je to u svakom slučaju mišljenje većine.

Odakle to dolazi? Moje je mišljenje, da ima dva razloga: prvi je da su ljudi neupućeni u sportski ribolov, a drugi da se među članovima sportskih ribolovnih društava još uvijek nalaze mnogi, kojima je ribolov glavno ili jedno od glavnih zanimanja. Takovi članovi krnje ugled ribara-športaša prodajom ribe.

Da li je ispravno kazati da se sportom bavi samo onaj, koji igra nogomet, košarku, odbojku, vaterpolo, tenis ili se bavi jahanjem, skijanjem, plivanjem

itd. ili može biti i ribar športaš? Kod nas se to često čuje i to uglavnom iz razloga što većina pretpostavlja da se riba lovi »sjedeci cijeli dan i gledajući u štap«. A šta je sa onim ribolovcima koji ne sjede cijeli dan, nego znaju dnevno preći i preko 20 km, uz ili niz vodu loveći varalicom ili umjetnom muhom? Ne mogu li se takovi izjednačiti s planinarima (alpinistima)? Kada mi ribari međusobno govorimo o lovu pastrve linana, ili glavatice, odmah imamo pred očima sliku brijegova i potoka koji se između njih probijaju, a da ne govorimo o skoro neprohodnim mjestima njihovih tokara (Tara, Piva, Rama i druge u Bosni, Radika i Radina Rijeka u Makedoniji, Zrmanja i Krka u Hrvatskoj i mnoge druge). Da, ali to govorimo mi međusobno. Treba međutim da to govorimo i onim drugovima, koji se ne bave ribolovom. U naprednijim zemljama gleda se na sportski ribolov drugim očima. Tamo se sportskom ribarstvu posvećuje puno više pažnje. U tim zemljama, i oni koji se